

найот Хитов, Хаджи Димитър. Това поражда легендата за Сливен като град на стоте войводи.

Много са причините, които допринасят Сливенският край да стане важно хайдушко огнище. Този край не прави изключение от общото положение, характерно за българския народ под османско робство. За него важат всички онези причини за насилия, за народностен и социален гнет, които се явяват като обективна основа за хайдушкото движение. Но тук тези причини са по-подчертани и спомагат хайдушкото движение да добие широк размах.

В началото на робството населението от по-плодородните полски райони е принудено да потърси спасение в планините. На първо време тук не се заселва турско население. Българското население срещу някои специални задължения — пазене на проходите — дервентджийство, войнуганство и др. получава малко по-широки права. Всичко това допринася за създаване на по-свободолюбив дух, който не може да търпи насилия. Затова и за ранния период имаме повече сведения за хайдушкото движение в Котленския край. Веднъж създало се, хайдутството намира благоприятни условия за развитие и става постоянно действуващо. За това спомагат и особеностите в икономическото развитие на Сливенския край.

Сливен, а също Котел и околностите му рано се развиват в икономическо отношение. Вече през XVII в. Сливен е значително промишлено селище със силно развито текстилно производство. През XVIII в. той става и оживен център на търговия. През Възраждането този край се оформя, като един от най-значителните икономически центрове в българските земи. Сливен е наречен от Иван Богоров „най-ръкodelният град в Турско“. Не е случайно, че именно в Сливен през 1836 г. е основана първата текстилна фабрика в балканските владения на Турция. Цялото това икономическо развитие изисква по-голяма сигурност. А тъкмо в Сливенския край се чувствува по-силно гнетът над българите. През XVII — XVIII в. в полските райони се заселват татарски султани — Гираи. Те имат по-големи права в сравнение с другите турски чифликчи и се стремят дори до Освобождението да запазят старите турски феодални порядки. Имената на много хайдути — Дамян, Злати, Трифон, Добри, Алтънълъ Стоян, Калъчлията и др. се свързват с действия именно срещу тези султани.